

DUDÁS KÁLMÁN

KÍSÉRLET

W. H. AUDEN emlékezetének

A lelkesedés nem alkotó lelki állapot
Plazmáiban a mélyen átélt örökséggel
Da Vincitől is tudta ezt a Sámán
Eszménye vesztett társadalmában
erőszakos, rideg kísértetek közt
őrizni jobb hitet korántsem kiváltság —
az irónia görbe tükrével nem éri be
a moralista —

parancs a mindennel szembenezés
kihívása indulat heve, elme ítéléte
hogy láttelete kegyetlen legyen
a kérlelhetlen telkiismeretnek
elemző társa a maró gúny lehet —
Kijózanítás megszállottja, vajh
hogyan lett mégis misztérium Spain?
Látnok halottkém mire bukkanhatna
a végsőt dobbanó agy tekervényeiben
vagy nyelved alatt épp a búcsúórán?

Ebben a felemásan torladó nyüzsgésben
— bolond tétel: hiába is tagadnád —
az intellektus megtagadott bálvány
Tiltakozása, jól tudják a hangyák,
bukott angyal szava, merő fájdalom:
mértéke undorral sem ér fel
a rettegés sem méltóképp heves —
elsorvad az ige a bukó koromtól ...
Némán irtózz hát, befelé legalább
az áldozatos állati társadalom
idegfogyasztó eljövételétől
a tartalmában végzetes
tökélyű hangyabolytól
ahol a rangjelzett herék
a kötelesség Moloch-képletével
hamarvást megteremtének
az unalom káprázatát
s a kárhozat unalmát

1973. szeptember